

TAVASTFORUM

FORSSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 2/2013

MAANJÄRISTYKSISTÄ

UUSI OMAKUVAMERKKI

GÖSTA – VUODEN FILATELISTI

KUURILAN POSTILEIMOISTA

KERHOMME KERÄILIJÖITÄ:
ANSSI FORSBLOM

Kanta-Hämeen postimerkkikerhot

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 17 vaihtoa ja kahvia varten. Huutokauppakohteiden kierrättäminen klo 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa klo 18. **Kevätkausi** tiistait 23.4., 7.5. ja 21.5.

Kesäkokous Seurakuntien kesäkodilla Syöksynsuussa tiistaina 30.7.2013 klo 17.30, kyyti tarvittaessa Wetterhoffin tilausajopysäkillä.

Syyskausi tiistait 13.8., 27.8., 10.9., 24.9., 8.10., 22.10., 5.11., 19.11. (syyskokous), 3.12.,

Joulukokous 14.12 tilausravintola Tulinummi, Renko.

Forssan Filatelistikerho ry

Kokoukset kerhon kerhuhuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, keskiviikkoisin kello 18–21.

Kevätkausi 24.4., 8.5. ja 22.5.

Kesäkokous torstaina 6.6. Kansalaisopiston mökillä, Tammelassa Pyhäjärven rannalla, hyvä ohjelma, paljon vieraita.

Syyskausi keskiviikkoisin 14.8., 28.9., 11.9., 25.9., 9.10., 23.10., 6.11., 20.11.,

Syysyn vaihtopäivä lauantai 2.11.2013 klo 9–15 (pyhäinpäivä) Järjestöjen talo Kuhalankatu 17.

Joulukokous 4.12.2013, paikka avoinna.

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset joka toinen keskiviikko kello 18.30, ovet avataan kello 17.30 kahvin ja merkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoiltojen ohjelma löytyy kerhon internet-sivuilta. Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaikosta.

Kevätkausi 15.5. ja 29.5. kevätkauden päättäjaiset Lehtolan majalla, ovet avautuvat klo 17, ilta saunomisen ruokailun ja keskustelun parissa.

Syyskausi keskiviikot 21.8., 4.9., 18.9., 2.10., 16.10., 30.10., 13.11., 27.11., ja 11.12 syyskauden päättäjaiset

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen torstait seuraavasti, ennen kokousta kahvi ja vaihto, ovet avataan noin kello 17. Rastilan kokoukset alkavat klo 18.

Kevätkausi Rastilan kylätupa, torstai 25.4., keskiviikko 8.5. ja torstai 23.5.

Kesäkokous Mallinkaisissa torstaina 15.8.2013, saunaan pääsee klo 15 alkaen.

Syyskausi torstait 29.8., 12.9., 26.9., 10.10., 24.10., 7.11., 21.11. ja 5.12.

Joulukokous 14.12 tilausravintola Tulinummi, Renko.

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait kello 18, varsinainen kokous alkaa kello 18.30, kokouspaikka kerhon kokoustila, Paloheimonkatu 30, Riihimäki (käynti talon takapihan lastaus sillalta). **Kevätkausi** 2013 tiistait 30.4., 14.5. ja 28.5.

Kesäkokous poliisien mökillä Kesijärven rannalla lauantaina 20.7.2013 klo 14 alkaen, opasteet Vähikkälän tieltä Hietalahden tielle.

Syyskausi 2013 tiistait 20.8., 3.9., 17.9., 1.10., 15.10., 29.10., 12.11., 26.11 ja 10.12

Keräilytapahtuma Riihimäen kerhotalolla, Torikatu 3. sunnuntaina 29.9 klo 10–15, sali täynnä kauppiaita, kahvio.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Kerhokokoukset Toijalan palaseman kerhuhuone, Hämeentie 19, kello 19 kuukauden ensimmäinen maanantai. Puheenjohtaja Pauli Ihamäki puh. 040 3577 2225 tai sähköposti pauli.j.ihamaki@gmail.com

Valkeakosken Filatelistit ry

Syyskausi parillisten viikkojen torstait 5.9., 19.9., 3.10., 17.10., 31.10., 14.11., 28.11., ja 12.12, klo 18 alkaen. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Kerhomajankatu 1, Valkeakoski, jokaisessa kokouksessa esitelmä filateelisesta aiheesta.

Me suomalaiset olemme keräilijäkansaa!

Harrastusteni parissa olen tavannut monen alan keräilijöitä: . eräs kerää mopoja, niitä hänellä on 17 ajokuntoista; yksi kerää Jawa-moottoripyöriä , joita hänellä on viisi; joku kerää paloautoja – aitoja –, niitä hänellä on lähes 20, kuorma-autot ja pari linja-autoa lisäksi. Keräilypotentiaalia on, mutta mihin se suuntautuu? Naiset keräävät lasia, posliinia, laukkuja, kenkiä, nukkeja jne.

Kirjoitin viimeksi, kuinka tärkeä on postimerkkikerhojen tulo ulos kammioistaan. Vuosittain pitää laatia toimintasuunnitelma, jonka mukaan auotaan uusia esiintymismuotoja erilaisiin tapahtumiin. On ensiarvoisen tärkeää, että jokaisella kerholla on johtokunnassaan ahkera, ulospäin suuntautunut tiedottaja, joka pystyy kertomaan paikkakunnalla kerhon tapahtumista ja ihmisistä.

Postimerkkeilyn piirissä on esiintynyt mielipiteitä, että järjestöt menettävät jäseniään. Mutta tämä ei ole koko totuus, on myös harrastusaloja, joissa jäsenmäärät kasvavat. Olemmeko me hukanneet tilaisuuden, joka liittyy suurten ikäluokkien eläkkeellejääntiin: siinä ikäluokassa pojat ja tytötkin oppivat jo lapsena postimerkkeilyn alkeet.

Alan sisäisen yhteishengen vahvistamisessa on tärkeää kerhojen välinen yhteistyö ja kerhovierailut. Sen olen kokenut hämäläisissä kerhoissa sen jälkeen, kun muutin Hämeenlinnaan 2007. Siitä on osoituksena mm. tämä TAVASTFORUM-lehtemme.

Savofila oli hieno näyttely ja tapahtuma Kuopiossa. Totesin, että yleisön vapaa pääsy oli hyvä kimmoke tulla tutustumaan näyttelyyn. Kerhon merkien myynti näytti sujuvan hyvin. Näyttelyn yhteydessä oli Filatelistiiliiton liittokokous, jossa hallituksen esitys jäsenmaksuista ei valitettavasti tullut hyväksytyksi. Liiton puheenjohtajan osittain tunteikaskin puhe olisi ehkä pitänyt pitää jo ennen kokousta.

Kevät on pitkällä, edessä on kivojen kesäkokousten aika, ja syksyllä pyörähtävät käyntiin kerhokokoukset. Syksyn ”päätaphtuma” on Korttien tarinan -postikorttitapahtuma Verkatehtaalla lauantaina 7. syyskuuta.

TAVASTFORUM-talkoot ovat nyt osaltani ohi. Tulin vuoden 2010 alussa mukaan Hämeenlinnan postimerkkikerhojen yhteisen lehden toimituskuntaan. Minun piti olla mukana puolitoista vuotta. Kuitenkin yhteisen TAVASTFORUM-lehden perustaminen venytti talkoot osaltani vastuutehtävässä tähän asti, kevääseen 2013. Kiitos hyvät lukijat ja toimituskuntalaiset kaikki, erityisesti Ahti, Lauri ja Matti!

Asko Tyvelä

Kannen kuvissa on Asko Tyvelän kokoelmasta Hämeenlinnan linja-autoasema takavuosilta, kuvassa oikealla paloasema ja takana ortodoksinen kirkko. Muut kuvat liittyvät lehdessä oleviin artikkeleihin, kuten kuva uudesta Hämeenlinnan omakuvamerkistä, johon on kuvattu Reo-merkinen linja-auto.

TAVASTFORUM NUMERO 2/2013, TOINEN VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA

JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelistikerho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelitit. Tavastforum-lehti postitetaan julkaisijakerhojen jäsenille jäsenetuna.

Toimituskunta

Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi päätoimittaja
Heikki Heino, puh. 040 779 8416
Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com
Tuomo Riekkinen, tuomo.riekkinen@pp.inet.fi
Reijo Myller, reijo.myller@suomi24.fi
Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi
Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi
Olli Saarinen, ollisaarinen@elisanet.fi
Seppo Saarinen; seppo.i.saarinen@gmail.com
Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@armas.fi

Aineistopäivät 3/2013 aineisto viimeistään: 20.8.2013
ja 4/2013: 8.11.2013.

Painopaikka

Hämeenlinnan Offset-Kolmio Paino Oy

Taitto

Lauri Poropudas

Osoitteenmuutokset:

Pekantie 7 A 2, 13210 Hämeenlinna.

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa kaikkea sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

Gösta Salonen on vuoden filatelisti Hämeenlinnassa

Vuoden filatelisti on Ruotsissa 1929 syntynyt ja Raumalla kasvanut Gösta Salonen. Hän liittyi Hämeenlinnan Postimerkkikerhon jäseneksi 16.5.1961, Göstan jäsennumero on 166. Hän on Lasse Nortesuon ohella yksi pisimpään toimineita aktiivikerholaisia.

Gösta Salonen on luopunut joistakin runsaista kokoelmistaan, mutta edelleen hän täydentää maakokoelmiaan, erityisesti monipuolisia Saksakokoelmia.

Janakkalan postimerkkikerho perustettiin syksyllä 1980, Gösta on yksi sen kolmesta perustajajäsenestä. Hän oli Janakkalan kerhon puheenjohtaja 14 vuotta, jonka jälkeen hänet kutsuttiin kerhon kunniapuheenjohtajaksi.

Gösta on ollut valoisa ja aktiivinen kerholainen niin Hämeenlinnassa kuin Janakkalassa vuosikymmeniä. Monista vaikeuksista huolimatta Gösta on säilyttänyt elämänilonsa, iloisuutensa ja aktiivisuutensa.

Vuoden Filatelisti -kiertopalkinto luovutettiin Gösta Saloselle kerhokokouksessa 12.3.2013. AT, kuva Pauli Ihamäki.

Postimuseo museoiden yössä Tampereella

Vuonna 2014 Vapriikissa uuden museon avaava Postimuseo on mukana Tampereella järjestettävässä museoiden yössä 25.5.2013.

Postimuseon toiminta siirtyi tämän kevään aikana Helsingistä Tampereelle. Museon uudet toimistotilat sekä kokoelma- ja tietopalvelut sijaitsevat aivan Vapriikin lähellä. Museoiden yönä yleisöllä on ensi kertaa mahdollisuus tutustua uudistettuun kirjastoon, kuva-arkistoon ja postimerkkipalveluihin.

Museo järjestää ohjelmaa 25.5. kahdessa eri paikassa, Vapriikissa ja uusissa toimitiloissaan, osoitteessa Lapintie 1.

Postimuseon yhteystiedot

Postimuseon muutto on siinä vaiheessa, että melkein kaikki aineistot on siirretty Helsingistä Tampereelle.

Toistaiseksi museon henkilökunta työskentelee vielä Helsingissä ja Lohjan ja Karkkilan varastoilla, Tampereelta heitä tavoittaa vain satunnaisesti.

Tampereella museon yhteystiedot ovat: Postimuseo, Häkiläpolku 3, 33100 Tampere

Postimuseon kirjaston osoite on sama, mutta vastaanottajan nimeksi Postimuseo, kirjasto.

Sähköposti on muotoa etunimi.sukunimi@postimuseo.fi, sähköposti toimii jo uudella osoitteella.

Jos et tiedä, kenelle museossa asiiasi kuuluu, voit käyttää yleistä sähköpostia: info@postimuseo.fi

Facebook-sivuillamme voi seurata ja kommentoida museon tapahtumia myös nyt, kun museo on kiinni.

www.posti.fi/postimuseo

Postimuseo on Trafiikki-museo:

www.trafiikki.fi

Lahtelaiset vierailulla Hämeenlinnassa

Maaliskuun lopun (26.3.) kerhokoukus oli jälleen se, jolloin saimme Lahden Postimerkkikerhon väen vierailulle kerhoomme.

Talkoolaiset saapuivat jo ennen neljää järjestelemään pöydät ja tuolit ison salin puolelle siten, että odotetuille vieraille saatiin hyvät olosuhteet. Talon kaluston lisäksi oli paikalle tuotu kerhon omat pöydät sekä muutama lainapöytä Olli Saarisen mukana Forssasta.

Kokouksen toimihenkilöt ja meklari Reijo Siltanen oli siirretty ison salin kadun puoleiselle sivuseinälle. Kerhon myyntilaatikat olivat pienen salin puolella. Tilaratkaisu oli onnistunut.

Emännät olivat ahkeroineet runsaat sämpylä- ja pullakahvit 80 hengen osanottajajoukkoille. Osanottajien joukossa oli kymmenen eri kerhon puheenjohtajaa, olivathan tamperealaiset ja forssalaisetkin useamman hengen voimalla paikalla ja olimme saaneet yllätysvieraita pääkaupunkiseutua myöten.

Puheenjohtajien Pekka Taiton ja Ahti Paavolan tervehdysten jälkeen muutama muukin puheenjohtaja käytti

Lahtelaisten vierailun aikana oli tupa täynnä väkeä. Taustalla seisomassa keskellä Kalle Pispä sekä puheenjohtajat Ahti Paavola (vas.) ja Pekka Taitto.

puheenvuoron. Saimme myös kutsun Uukunniemelle keräilyyn kesätapahtumaan.

Kokousrutiinien jälkeen alkoi runsaan huutokaupan kohteiden kiertö, joista osa oli näytteillä pienessä salissa. Reijo Siltasen meklaroimassa huutokaupassa oli 262 kohdetta,

joista myytiin 176 kohdetta (67 %). Kokonaisvaihto oli 1554 euroa, ostajia oli 41 henkilöä ja myytiin jättäjiä 34 henkilöä.

Tilaisuus oli mukavahenkinen ja viihdyttävä ”mahtitilaisuus”. Odotamme syksyä ja kutsua Lahden kerhon valoisiin, uusiin tiloihin. AT

Kerhomme keräilijöitä

Anssi Forsblom

Anssi on Joensuusta syntyisin ja kotoisin. Hän on kerännyt postimerkkejä aktiivisesti jo 1950-luvun puolesta välistä lähtien. Vanhempi veli Hannu innosti, osti ja oli mesenaattina pikkuveljelle. Postimerkkeily oli yleinen harrastus tuohon aikaan. Veljekset kuuluivat Joensuun Postimerkkikerhon nuoriso-osastoon, joka kokoontui Joensuun Lyseolla. Lyseo oli veljeksille kotoinen paikka, sillä heidän äitinsä oli siellä opettajana. Aluksi Anssi keräsi Suomen lisäksi Saksaa, josta on yhä kokoelmassa vuoden 1950 Norma-kansio. Hänen tätinsä muutettua Yhdysvaltoihin naimisiin vuonna 1957, alkoi tulla Amerikan postia ja näin sai alkunsa laajamittainen USA-keräily, josta kokoelma on ollutkin useasti esillä vuosien varrella.

Forsblomin viiden sisaruksen sarjasta veljekset Anssi ja Hannu ovat kulkeneet filatelian polkuja läpi elämänsä. Hannu on Pieksämäen kerhon pitkäaikainen puheenjohtaja. Heillä onkin vahva verenperintö, sillä poikien isä oli aikanaan Mikkelin postimerkkikerhon voimahahmoja ja isoisä vaikutti Lappeenrannan suunnalla. Myös tati Kira Pohtokari oli Lappeenrannan postimerkkikerhon pitkäaikainen rahastonhoitaja. Anssin nuoremman tyttären poika on kiinnostunut postimerkkeilystä. Toivottavasti ketju jatkuu....

Rakennusmestari ja yrittäjä

Anssi muutti Joensuusta Lappeenrantaan opiskelemaan Teknilliseen oppilaitokseen kuusikymmenluvun puolessavälissä ja avioitui Helenansa kanssa 1967. Opiskelijapariskunta valmistui samana vuonna, kun esikoinen syntyi, eli keväällä 1968. Heillä on neljä aikuista lasta, kaksi tytärtä ja kaksi poikaa. Lapsenlapsia on seitsemän.

Kun Anssi meni helsinkiläiseen yri-

Anssi Forsblom on Hyvinkään ja Riihimäen postimerkkikerhojen puuhämies, joka on ollut monessa mukana, mm. Filatelistiliiton kehystenhoitajana, näyttelyfilatelisti ja Hyvinkään kerhon puheenjohtaja. Kuvassa hän on työpaikkansa massiivisen kassakaapin edessä.

tykseen Ikas Osakeyhtiöön töihin vuoden 1971 alussa, niin perheen asuinpaikaksi valikoitui Hyvinkää, hyvien liikenneyhteyksien ja pikkukaupungin lapsille tarjoaman turvallisen kasvuympäristön vuoksi. Seuraava työpaikka oli myös helsinkiläinen Asfaltti OY Lehtinen, jossa Anssi toimi mestarina ja materiaaliapäällikkönä kymmenisen vuotta. Opiskellessaan työn ohessa Markkinointi-instituutissa materiaalihallinnon tutkintoa, kypsyi pikkuhiljaa ajatus oman yrityksen perustamisesta. Tämä toteutui vuonna 1985, jolloin Anssi aloitti yrittäjänä perustamalla Rakenne-Eriste A. Forsblom Oy:n. Vaiheittain yrityksestä muotoutui nykyinen Apalcon Oy, jonka erityisosaaminen on kantavien teräsrakenteiden palonsuojauks.

Apalcon Oy on Suomen koke-

nein palonsuojauksen asiantuntija. Tulipaloja emme voi estää, mutta vahinkoja kyllä. Yrityksen esitteessä työmaakohteina on mainittu muiden muassa Tiedekeskus Heureka, Nykyaiteenmuseumo Kiasma, Espoon Keilarannan korkeat tornit, Kone Building ja Radiolinja, samoin kaikkien tuntema kauppakeskus Jumbo Vantaalla. Suuri yksittäinen kohde oli aikanaan myös SOK:n pääkonttori Helsingissä ja saneerauskohteena Kansallismuseon peruskorjaus. Nykyisin, eläkeiän kynnyksellä, Apalcon Oy tekee vain osaamisalueeseen liittyvää materiaaliakauppaa.

Monessa mukana

Anssi on ollut aktiivisesti mukana rakennusmestariyhdistyksissä ja kunnallispolitiikassakin kaksi

Anssi kokoelmansa edessä. Oikealla kohde hänen Malli 1930 -kokoelmastaan: kotimaiset postimaksut, postitaksat 1.1.1946 korjattu painos: postimaksujen seinätaulukko 5.IV.1947 on maksettu 3 markan merkillä. Tämä on toinen tunnettu.

kautta, varajäsenenä teknisessä- ja ympäristölautakunnassa. Hän on ollut perustamassa Hyvinkäälle Numismaatikoyhdistystä 1970-luvun alussa.

Postimerkkikerhotoiminnassa Anssi on ollut erilaisissa tehtävissä. Mikkelissä asuessaan hän toimi kaksi vuotta rahastonhoitajana Mikkelin postimerkkikerhossa. Hyvinkäälle

muutettuaan Anssi liittyi Hyvinkään postimerkkikerhoon, joka oli perustettu 1967. Kerhon eri tehtävissä hän on ollut sihteerinä kahdesti vuoden 1974 jälkeen, rahastonhoitajana kahdesti vuoden 1989 jälkeen, puheenjohtajana vierähti samoin kaksi vuotta vuoden 1998 jälkeen. Nykyisin Anssi, yksi kerhon sieluista, on varapuheenjohtaja. Riihimäen ja Hämeenlinna kerhon

jäsen hän on ollut jo vuosien ajan.

Ansoistaan kotikerhon ja Riihimäen kerhon hyväksi hänelle on myönnetty Pro Philatelia -mitalit, viimeksi hopea Riihimäellä 2012. Anssi on hoitanut Riihimäen kerhon keräilytapahtumien pöytävaraukset ja osallistunut aktiivisesti kerhojen toimintaan.

Hän kuuluu myös postikorttiyhdistys Apolloon, jonka jäsennumero on varhainen 99. Lisäksi hän on Suomen valokuvahistoriallisen yhdistyksen jäsen, johon kiinnostus juontaa keräämiensä käyntikorttikuvien kautta.

Anssi Forsblomilla on monipuoliset postimerkki- ja korttikokoelmat. Hän on aloittanut näyttelyfilatelistina kerhojen omissa näyttelyissä ja kansallisella tasolla Tavastex-77-näyttelyssä ja muissa lähikerhojen näyttelyissä. Apollon näyttelyihin hän on osallistunut aikaisemmin asemakorttikokoelmalla ja nykyisin Joensuun posti korttikokoelmallaan.

Viimeksi tämän kevään kansallisessa Savofila-näyttelyssä Kuopiossa häneltä oli esillä perinteisen filatelian Malli-30-kokoelma ja postikorttikokoelma Joensuu ennen vuotta 1950.

G.R. Grundströmin kassa- ja apptehdas toimi aluksi vain Tampereella, muuttui 1935 saman suvun Kaipio Oy:ksi. Toimi vuoteen 1955, jolloin myytiin Kaso Oy:lle? Kaipio Oy oli yksi Suomen tunnetuimpia linja-autokoritehtaita, joka valmisti noin 2000 hienoa koria vuosina 1935–1955.

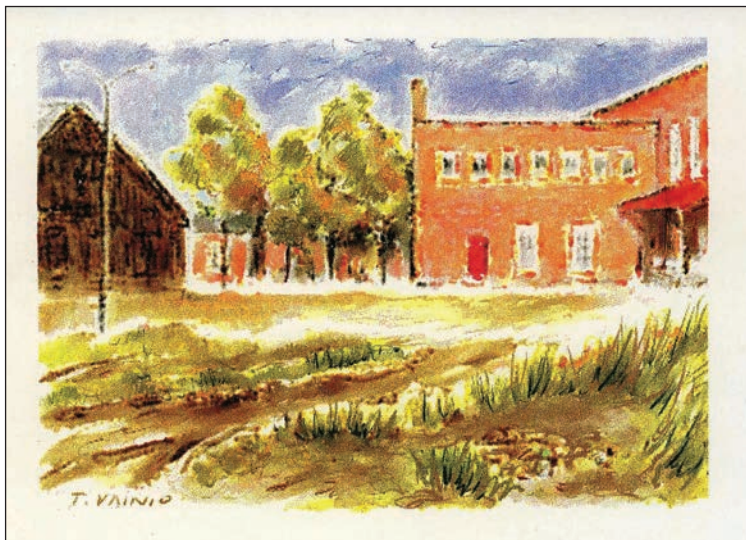
Malli-30 on se, mitä hän tänä päivänä kehittää, koska hänen mielestään ”mielenkiintoisten kohteiden hankinta siihen lienee kohtuukustannuksien mahdollista”.

Anssin yrityksen toimisto on Hyvinkään vanhan villatehtaan idyllisessä miljöössä, jossa myös nykyisin kaupungintalo sijaitsee. Toimistohuone on rakennuskompleksin vanhassa osassa, jossa on toimistoja, joissa työskentelee suunnittelijoita, käsityöläisiä jne. Anssin työhuone on Villatehtaan entinen kasöörin kanslia, josta maksettiin työntekijöiden palkat, joten sen varustukseen kuuluu yli 120 vuotta vanha Grundströmin kassakaappitehtaan jyrävä 3500-kiloinen kassakaappi. G.R. Grundströmin kassakaappitehdas, joka oli perustettu 1891, mainostaa esitteessään vuodelta 1925 ”maan vanhin, suurin ja ainoa erikoistehdas kassakaapeille”. Kaappiin mahtuisi vielä paljon arvokkaita filateelisia kohteita kokoelmia täydentämään.

Tämän päivän kehityskohteena on siis Malli-30-kokoelma. Rakenteilla on myös Malli-54-näyttelykokoelma, johon pitää hankkia vielä erikoisuuksia ja paperieroja. Monista maakoelmista USA-kokoelma on läheisin. Materiaalia on ainakin hyllymetri, 10 suurta kansiota. Esilläkin ollut USA-kokoelma pitäisi Anssin mukaan montteerata uudestaan.

Erilaisista kokoelmakansioista ja mapeista helminä ja erikoisuuksina nousevat esiin mallista 1930 savonlinalaisen konttoristin henkilökortti (11.3.1940), joita tunnetaan noin 30 kappaletta; lähetys sensuurivapaa- leimalla, joita on myös vähän, sillä leima oli käytössä hyvin lyhyen ajan. Edellisellä sivulla kuvassakin nähtävä Kotimaiset postimaksut, postitaksat 1.1.1946 korjattu painos, jota toistaiseksi tunnetaan tämän lisäksi yksi toinen, se kuuluu mallin 1930 spesialistin, aitouttaja Hannu Kaupin kokoelmaan.

Anssi vastasi viisi vuotta myös Filatelistiliiton näyttelykehyksistä.

Postikortti kulkutiestä Villatehtaan alueelle, Anssin konttori on suoraan edessä olevan rakennuksen toisessa kerroksessa, johon kulku tapahtuu pihan puolelta.

Lämmin varasto sijaitsi logistisesti hyvässä paikassa Hyvinkää-Hankotien varressa. Kehystenhoitajakauden isoin urakka oli NORDIA-näyttely Jyväskylässä 2011, jonka järjestämiseen meni viikon työtunnit, ja kehysten kuljetuksiin ei riittänyt yksi rekka.

Anssin Helena-vaimo on ollut aina suopea Anssin keräilylle ja harrastaa itsekin. Vaimo on ollut mukana lukuisilla koti- ja ulkomaiden näyttelymatkoilla. He ovat osallistuneet kansainvälisille näyttelymatkoille esimerkiksi Irlannin Dubliniin, Portugalin Lissaboniin, Italian Roomaan ja Japanin Jokohamaan. Anssin mielestä on tärkeä nähdä miten maailmalla

kerätään ja laitetaan kokoelmat esille. Muutenkin matkailua harrastavan pariskunnan matkoista filateliamatka Japaniin ja Afrikan matkat ovat olleet mielenkiintoisimpia.

Polveilevassa keskustelussa vilahdtaa vähän väliä esiin uudestaan lapsenlapset, jotka ovat Anssi-ukille erittäin tärkeitä. Muina harrastuksina Anssilla on Hyvinkään tienoon kulttuuririennot ja kesäisin golf.

Vielä lopuksi Anssi toteaa, että keräilyssä kiehtoo kanssakäyminen kerhoissa ja keskustelut erilaisten ihmisten kanssa.

Asko Tyvelä

Villatehtaan alueen sisäpiha. Edessä on tehtaan vanha paloasema, nykyisin tehdasmuseo. Anssin toimisto on museon takana olevassa rakennuksessa.

Uusi vaakaleimamalli

Vaakaleimojen, jotka posteissa tunnetaan paremmin lämpökirjoitin- tai maksutarroina, käyttöön otosta tulee tänä vuonna kuluneeksi 25 vuotta. Ensimmäiset koemallit otettiin käyttöön 1988, ja 90-luvun puoliväliin mennessä laitteistot olivat levinneet lähes kaikkiin suurempiin postitoimipaikkoihin. Väri oli aluksi punainen ja muuttui vuoden 1993 kuluessa mustaksi, joskin joitakin myöhäisempiä punaisia versioita tunnetaan.

Kiinnostus tarroihin filatelisten piirissä oli aluksi melko suurta, ja Posti tiedotti niiden ensipäivistä sekä julkaisi jopa muutamia erikoisjulkaisuja postimerkinäyttelyiden tai isojen tapahtumien kunniaksi. 1990-luvun puoliväliin tultaessa Postin tiedotus hiipui ja samalla tuntui hiipuvan myös keräilijöiden kiinnostus. Ehkäpä erilaisten tarrojen suuri määrä vähensi filatelisten innostusta, ja toisaalta tarrojen karu ulkomuoto saattoi karkottaa osan keräilijöistä. Ongelmia oli myös eräiden alkuaikojen punaisten tarrojen säilyvyydessä: pitkä altistuminen auringonvalolle himmensi painatuksen olemattomiin. Uudet mustat tarrat sitä vastoin kestävät haalistumatta. Tarrat säilytetään leikkeillä tai kokonaisilla lähetyksillä. Liima ei ole vesiliukoista.

Vaakaleimoista on olemassa yksi tutkimus, Veikko Heiskasen vuonna 2004 julkaisema ”Vaakaleimojen luettelointijärjestelmä”. Vajaa 100-sivui-

nen teos käy läpi vaakaleimojen erilaiset tyypit (kaikkiaan 7 + muutamia erikoispainatuksia) ja esittelee erikoisuuksia ja virheitä, joita tarroista voi löytää melko helpostikin.

Kirjan julkaisemisen jälkeen on ollut käytössä 3 uutta tyyppiä (pääalajia), joista keskimääräinen oli lyhytaikaiseksi jäänyt kokeiluversio osassa toimipaikkoja vuoden 2006 aikana. Tämän jälkeen palattiin takaisin vanhaan, jo vuonna 2004 lanseerattuun tyyppiin, joka on ollut käytössä viime vuoteen asti. Itellan toimipaikkojen kassajärjestelmän muutoksen vuoksi siirryttiin syksyllä 2012 uusimpaan vaakaleimatyyppiin. Eräät toimipaikat testasivat uutta järjestelmää jo kevät-kesällä 2012 (esim. 33720 Tampere virkailijan ilmoituksen mukaan), mutta valtaosaan toimipaikoista muutos tuli elo-syyskuussa 2012. Aineistoni varhaisimmat uuden tyyppin käytöt ovat toimipaikoista 15140 Lahti ja 17200 Väakysy päivämäärällä 12.6.2012.

Uusi tyyppi 10 muistuttaa 2006 käytössä ollutta koeversiota ja poikkeaa varsin paljon edellisestä, tyyppistä 8. Erityispiirteensä on toimipaikan nimen kirjoittaminen suomenkielisissä toimipaikoissa kahdesti. Kaksikielisissä toimipaikoissa tulostuvat suomen- ja ruotsinkielinen nimi. Myös postinumero tulostuu uusimpaan tyyppiin.

Vaakaleimat muodostavat mielenkiintoisen keräilyalueen. Erilaisia tarroja on paljon (aineistossani on noin

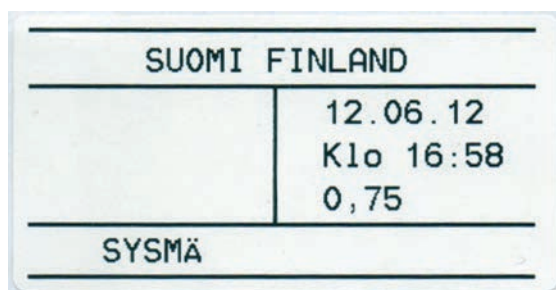
3100 erilaista tarraa, kun alkuaikojen kirjatun postin tarrat lasketaan erilaisiksi), ja suuria siirtymiä ja kirjoitus- ja muita virheitä löytyy melko helposti. Vaikka monet keräilijät hyljeksivät vaakaleimoja, ne ovat kuitenkin filateliaa aidoimmillaan, ja taatusti vain postin kuljetukseen valmistettuina päihittävät mielestäni tässä suhteessa nykyiset postimerkit.

Käyttöaikatietoja ei enää uudemmissa tarroista ole saatavissa kuin sitkeän tutkimuksen avulla, mikä tekee keräilystä erityisen mielenkiintoista. Materiaali on halpaa, jos sitä jostain saa: hyvin harvoin esim. huutokaupoissa näkyy vaakaleimojen eräiä myynnissä. Ehkäpä suuri osa keräilijöistäkin heittää ne roskiin?

Vaakaleimat ovat kuitenkin tietynlaisesta karuudesta huolimatta nykyaikaista filateliaa monipuolisimmillaan ja ne kannattaa ainakin laittaa syrjään, vaikka itse ei keräilisikään. Postinkulun kannalta ne vastaavat täysin postimerkkejä, vaikka ovatkin virkailijan tulostamia.

Karri Hara

Karri Hara on alle 40-vuotias euralainen filatelisti, erityisalueena suomalaiset postileimat ja vaakaleimalipukkeet. Hän on koulutukseltaan filosofian maisteri ja toimii Rauman kirjastopalveluiden johtajana.

1. Vaakaleimatyyppi 8, käytössä 2004–2012.

2. Uusi vaakaleimatyyppi 10, se on ollut käytössä syksystä 2012 lähtien.

Järisevä maapallo

MAANJÄRISTYKSEN PERUSSYYT

Litosfäärilaattojen liike aiheuttaa kallioperään jännitystiloja.

Jännitys purkautuu kalliolohkojen liikkeenä -> maanjäristys.

Kallion pystyliike meren pohjalla voi saada aikaan tuhoisan hyökyaallon.

Maanjärjestykset syntyvät kivikehään kertyneen jännityksen purkautuessa. Ne ovat maapallomme tuhoisimpia luonnonilmiöitä aiheuttamiensa maanvyöryjen, rakenteiden sortumisen tai tuhoaaltojen vuoksi. Järjitys on nopea tapahtuma, jonka kuvaaminen postimerkeillä on hankalaa. Sen sijaan tuhoja ja avustustoimintoja on kuvattu paljon. Varsinkin 1900-luvun alussa julkaistiin aiheeseen liittyviä postikortteja ja avustusmerkkejä.

Maapallon pinnalla hitaasti liikkuvat litosfäärilaatat kasvattavat törmätessään toisiinsa kallioperän jännitystilaa. Tämän purkautuessa kallon osat liikahtavat äkillisesti

aikaansaaden pitkittäisiä ja poikittaisia seismisiä aaltoja, jotka etenevät eri puolille maapalloa. Maan pintaa pitkin etenevät pinta-aallot ovat tärkein syy rakennusten sortumiseen ja vastaaviin tuhoihin.

Syvän meren pohjassa tapahtuva kivikehän pystyliike siirtyy vesipatjan liikkeeksi. Tullessaan rannikolle vesipatjan korkeus voi kasvaa tuhoisaksi hyökyaalloksi eli tsunamiksi (japanin kielessä tsu-nami = suuri aalto). Kuuluksia tsunamituhoihin johdaneita maanjärjestyksiä ovat Lissabon 1755, Messina 1908, Sumatra 2004 ja Sendai 2011.

Vanhin tunnettu maanjärjestyksiä rekisteröivä laite on kiinalaisen

Chang Hengin (78–139) seismoskooppi, jossa on jousien varassa 8 kevyttä palloa. Järjitysaalto vapauttaa pallon putoamaan alla olevaan sammakonsuun muotoiseen kuppiin. Näin tallentuu aallon tulosuunta. Nykyisin järjitysaaltoja rekisteröidään jousipohjaisilla liiketunnistimilla eli seismometreillä. Luonnonvarojen etsinnässä maa- ja kallioperää tutkitaan rekisteröimällä keinoitekoisesti tuotettuja värinäaalloja maan pinnalla sekä kairarei'issä geofonien avulla.

Joulukuun 28. päivän aamuna 1908 maa järjisi 37 sekunnin ajan Messinan salmessa tuhoisin seurauksin. Afrikan laatta ryöpsähti kohti Eurooppaa aiheuttaen järjityksen, jonka magnitudi

MAANJÄRISTYSTEN REKISTERÖINTI

Seismoskooppi (Kiina 1953 - Macao, 2005)

Chang-Heng (Kiina 1955).

Nykyaikainen observatorio-seismometri (HongKong, 1983)

MESSINAN JÄRISTYS 1908-12-28

(Italia, 2008)

Saksassa huhtikuussa 1909 kulkenut kortti

(N-liitto 1978)

Avustusmerkkisarjasta
(Saksa, 1909)

Avustusmerkki
(Itävalta, 1909)

oli 7.1. Yli 12 metriä korkea hyökyaalto tuhosi Messinan ja Reggio di Calabrian kaupungit. Kuolonuhrien määrä oli noin 120.000. Lähisatamissa oli mm. venäläisiä ja englantilaisia sota-aluksia, jotka määrättiin pelastus- ja evakointitöihin.

Avustustoimien varainkeruuta varten 10 maata julkaisi kolmiomuotoisten ei-postaalisten merkkien sarjan. Avustusmerkkien 11 kuva-aihetta olivat kaikissa maissa samat. Itävalta julkaisi lisäksi erivärisille papereille painettuja 2 hellerin arvoisia merkkejä. Messinan järistyksen muistoksi on julkaistu myös postimerkkejä.

Neuvostoliiton vuoden 1978 merkissä kuvataan Venäjän laivaston aputoimia ja Italian vuoden 2008 merkissä tsunamiaaltoa.

Monet maat julkaisevat nykyisin maanjäristysten tuhoja, pelastustoimia ja jälleenrakennusta kuvaavia merkkisarjoja tai blokkeja. Merkit ovat usein joko lisämaksullisia tai postitusarvoiltaan ylisuuria. Sumatran tsunamin johdosta kerättiin varoja mm. Belgian avustusmerkillä.

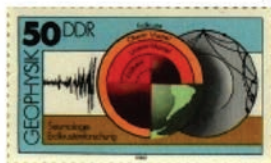
Seismiset aallot muuntuvat heijastuessaan ja taittuessaan maan sisäosien rajapinnoista. Eri paikoissa rekisteröidyistä aalloista voidaan siksi saada

tietoa Maan sisäosien rakenteista olipa aallon lähteenä maanjäristys tai keinolähde. Ympäröimällä tulivuori seismisillä mittareilla voidaan vastaavasti kartoittaa vuoren sisäosia ja jopa seurata vuoren alaisen kivisulan liikkeitä.

Sven-Erik Hjelt

Sven-Erik Hjelt on oululainen eläkkeellä oleva geofysiikan professori, joka palasi postimerkkien pariin jäätyään eläkkeelle. Hän kerää filateliaa maapallon ilmiöistä ja kotiseutuna Pieksämäkeä ja Rautua.

TÄRINÄAALLOT ja TUTKIMUS

Järistysten värinäallot kertovat maapallon sisäosien rakenteista.

Keinotärinää käytetään öljy-, kaasu- ja malmiesiintymien etsinnässä.

Kivisulan liike aikaansaa värinää, jonka seuraaminen auttaa ennakoimaan tulivuoren purkautumista.

Kuurilan postileimoista

Sääksmäen Saarioispuoli pääsi postinkuljetuksen suhteen uuteen aikakauteen, kun Hämeenlinna-Tampere -rataosuus vuonna 1876 valmistui. Tosin postitoimisto avattiin vasta seuraavana vuonna Kuurilan asemalle.

Tarkkaan ottaen Kuurilan asema ei ollut Sääksmäen puolella, vaan kolmisensataa metriä Kalvolan puolella, mutta se palveli varsin suurta ja väkirikasta aluetta, olihan aseman läheisyydessä useita kartanoita ja suuria maatiloja. Myös Sääksmäen kirkolle posti kuljetettiin Kuurilan kautta siihen asti kunnes Sääksmäki vuonna 1895 sai oman postitoimistonsa.

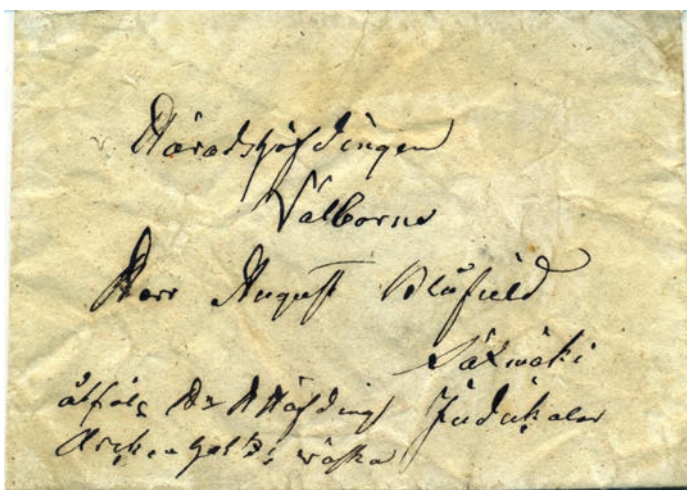
Todettakoon tähän, että Kuurilan aseman tontti on tällä hetkellä Hämeenlinnan kaupunkia, sillä kuntaliitoksen seurauksena Kalvola siirtyi osaksi Hämeenlinnaa joitakin vuosia sitten. Kuurilan asemaa ei enää ole. Se purettiin tarpeettomana jo ajat sitten.

Ennen Kuurilan postia toki posti kulki Saarioispuolelle Hämeenlinnan kautta. Posti oli pääosin virkapostia ja ns. lukkaripostia. Tältä ajalta on säilynyt joitakin virkakirjeitä, joita on lähetetty esim. Jutikkalan kartanon silloiselle omistajalle Bläfieldille Hämeen ja Uudenmaan lääninhallituksesta.

Kuurilan ensimmäinen postileima oli kaksirenkainen rengasleima. Se otettiin käyttöön 1.7.1877. Varhaisin tunnettu leimaus on käsikirjan mukaan 27.8.1878. Leiman leimausväri oli pääosin sininen, mutta mustaakin leimaa tunnetaan. Lähes poikkeuksetta leimasta puuttuu päiväys joko osittain tai kokonaan. Voidaankin sanoa, että kokonainen päiväys on selvä poikkeus.

Venäläistämistoimenpiteiden vastaiskuna otettiin käyttöön Finland-leimat. Kuurilassakin tämä leimasin oli käytössä käsikirjan mukaan 1.2.1893–1.1.1894.

Venäläistämisen seuraava vaihe oli postileimojen venäläistäminen. Kuurila sai oman venäläisleimansa

Ennen Kuurilan postia posti kulki Saarioispuolelle Hämeenlinnan kautta. Posti oli pääosin virkapostia virkakirjeitä, joita on lähetetty esim. Jutikkalan kartanon silloiselle omistajalle Bläfieldille Hämeen ja Uudenmaan lääninhallituksesta.

Kuurilan ensimmäinen postileima oli kaksirenkainen rengasleima. Se otettiin käyttöön 1.7.1877. Tällä kuorella leiman päiväys 5.1.1889 on tehty käsin.

Venäläistämistoimenpiteiden vastaiskuna otettiin käyttöön Finland-leimat. Kuurilassakin tämä leimasin oli käytössä käsikirjan mukaan 1.2.1893–1.1.1894.

kuten muutkin postitoimistot vuodenvaihteessa 1893–1894. Samalla Kuurila sai myös Wårde-leiman arvo-postin leimausta varten. Kuurilasta lähetetyt Wårde-lähetykset ovat suhteellisen harvinaisia.

Saarioispuolen alueella toimi myös yksi maalaikirjeenkantolinja numeroltaan 964. Sen reitti oli Tarttila–Päivölä–Jutikkala–Lahinen–Kuurila. Nämä leimat eivät ole harvinaisia, sillä reitin varrella oli muutama kartano ja tärkeimpänä Päivölän Kansanopisto, jonka oppilaat sekä opettajat kirjoittivat runsaasti, ja niinpä näitä leimoja on säilynyt poikkeuksellisen runsaasti myös meille kotiseutukeräilijöille. Eräässä kortissa, joka on lähetetty Turenkiin, huomauttaa Päivölän Kansanopiston talousasioista vastaava henkilö Janakkalan kuntaa maksamattomasta kannatusmaksusta. Eräänlaista historia sekin.

Suomen itsenäistyessä poistettiin kansalaissodan päättymisen jälkeen venäläisleimoista venäjänkielinen teksti. Näin tapahtui myös Kuurilassa. Kesäkuussa 1918 poistettiin venäläinen teksti leimasimesta ja se oli tässä muodossa käytössä peräti vuoteen 1969 asti. Talvisodan aikana Kuurilan leimasin lähetettiin korjattavaksi ja korjauksen ajan posti leimattiin POSTITOIMIPAikka varaleimasimella.

1950-luvun puolivälissä Kuurilan posti sai uuden yksirenkaisen rengasleiman. Sitä käytettiin normaalisti postilähetysten leimaukseen. Jostain syystä vanhaa venäläisleimaa käytettiin aina silloin tällöin. Omien leimahavaintojeni perusteella nämä tilapäiskäytöt osuivat usein joulupostin leimaukseen.

Eräs erikoisuus osui Kuurilan postin kohdalle vuonna 1959. Linnanmäellä järjestettiin kuumailmapalonäytös, jonka yhteydessä kuljetettiin myös postia. Lennon piti olla 19.4.1959. Huonon sään takia lento viivästyi. Ohje oli, että ilmapalloposti leimataan sen postitoimiston leimalla, jonka läheisyyteen kuumailmapallo

Kuurila sai oman venäläisleimansa vuodenvaihteessa 1893–1894. Samalla Kuurila sai myös Wårde-leiman arvo-postin leimausta varten.

Saarioispuolen alueella toimi yksi maalaikirjeenkantolinja numeroltaan 964.

Kesäkuussa 1918 poistettiin venäläinen teksti leimasimesta ja se oli tässä muodossa käytössä 1969 asti. Talvisodan aikana Kuurilan leimasin oli korjattavana ja sen aikana posti leimattiin POSTITOIMIPAikka varaleimasimella.

laskeutuu. Kun lento sitten toukokuun puolella tapahtui, laskeutui kuumailmapallo lähelle Kuurilan asema, ja niin lastina olleet postilähetykset varustettiin Kuurilan yksirenkaisella rengasleimalla ja päiväykseksi tuli 5.5.1959. Kuumailmapallon lentäjä oli tilattu peräti Itävallasta asti.

1970-luvulla Kuurila sai uuden yksirenkaisen rengasleiman, joka oli kooltaan hieman edeltäjänsä suurempi. Samoihin aikoihin Kuurilan posti siirtyi läheiseen kauppaan, sillä rautatieaseman toiminta asemana lakkasi.

Kaikki loppuu aikanaan, ja niin koitti 29.1.1988. Tällä päivämäärällä loppui Kuurilan postin toiminta.

Heikki Heino

Heikki Heino on Valkeakosken Filatelistien puheenjohtaja ja tunnettu ”nurkkapatriotti”, kotiseutukerääjä, ja on sota-ajan korttien ja postilähetyksien asiantuntija. Hän kerää myös koneleimoja. Työuransa Heikki teki teollisuuden työsuojelutehtävissä.

Kaikki loppuu aikanaan, ja niin koitti 29.1.1988. Tällä päivämäärällä loppui Kuurilan postin toiminta.

Erikoisuus vuodelta 1959: Linnanmäen kuumailmapalonäytöksestä kuljetettiin myös postia. Ilmailuposti piti leimata sen postitoimiston leimalla, jonka läheisyyteen kuumailmapallo laskeutui – se laskeutui lähelle Kuurilan asemaa. Niinpä lähetykset saivat Kuurilan yksirenkaisen rengasleiman 5.5.1959.

”Oman elämänsä sankari”

Jokainen meistä on tavallaan oman elämänsä sankari. Korttien kerääjä voi kuvittaa oman elämänsä kertomuksen postikorteilla. Olemme asuneet monilla paikkakunnilla. Meillä on sukumme historia. Kouluja on ehkä pitänyt käydä eri paikkakunnilla. Miehillä on ollut sotaväkensä, jonka aikana monet kasarmit ja kaupungit ovat saattaneet tulla tutuksi. Riijustelu on saattanut viedä vieraille tanhuville. Harrasteet ovat vieneet kilpailuihin tai eri tapahtumiin vaikka minne. Johonkin iskee Lapin hulluus tai into matkailla. Työ vie eri paikkakunnille nykyään jopa ulkomaille. Moni joutuu muuttamaan työn perässä.

Harva meistä ryhtyy mitään muistelmia kirjoittamaan. Omat lapset ja

tutut saattavat joskus mielellään selata korttikokoelmaa, jonka vaari on elä-

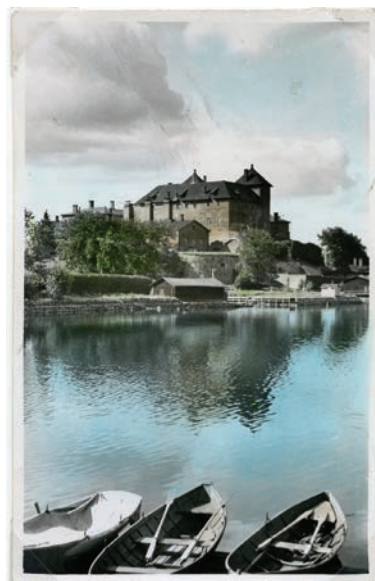
mästään tehnyt. Tällaista korttikokoelmaa on helppo ajan kanssa täyden-

tää ja syventää. Kortteja on saattanut panna talteen joitakin matkoilta tai sotaväkijajoilta, kun niihin liittyy jokin täsmällinen muisto. Vanhempamme ovat ehkä säilyttäneet meitä tarkemmin kotiin lähetettyjä kortteja. Ne kannattaa ajoissa käydä läpi, etteivät joudu hukkaan.

Onnellisesta keräilijästä on Kari Rahiala kirjoittanut kirjan. Meillä keräilijöillä on tapana panna talteen yhtä sun toista, jota luulee joskus tarvitsevänsä tai minkä voi toiselle luovuttaa. Matkoilta tulee vielä joskus lähetettyä jokunen kortti lapsenlapsille, kun omia vanhempia ei enää ole. Joku kortti kannattaa panna vaikka omaankin talteen. Moni on tehnyt postimerkkikokoelman omista harrastuksistaan. Moni meistä kerää postikortteja omasta kotikaupungistaan tai synnyinpaikastaan.

– Voihan olla, että tällaisesta oman elämänsä kuvakokoelmasta teksteineen tulee niin intiimi, ettei sitä tohdi julkisesti esittää. Niin moni meistä kerää ilman, että tähtää mihinkään näyttelyissä esiintymiseen.

Olen muutaman tällaisen omakotaisen tarinan nähnyt esillä. Kun vielä muistaa oman elämänsä vaiheita ja niiden jänniä yksityiskohtia, voi ruveta keräämään taikka vain panemaan talteen korttimuistoja. Väänsin tämän oman stoorini postikortteilla lehdille. Rouva vähän katseli pitkään, enkä ole tuotosta paljon mainostanut. Nuorempi tyttäreni piti kertomuksesta, mutta moitiskeli, kun heistä lapsista ei ole mitään kuvia mukana. No eipä heistä ole taustaviivoitettua korttikokoista kuvaa löytynyt. Täytyy kai panna joku ateljeekkuva joukkoon

tai tehdä heistä oikea kortti niin pääsee niistäkin puheista. Itsekseen sitä kokoelmaa on kiva selata ja muistella jos mitään Lapin vaellusreissua, partioleiriä tai ulkomaan matkaa.

Ohessa muutama Hämeenlinnaan ja Hattulaan liittyvä kuva esimerkkeinä.

Pauli Ihämäki

Parolan kasarmilta ja leijona, linna ja Ahveniston sairaala.

Pauli Ihämäki on näyttelyfilatelisti Akaasta, jonka erityisalaa on partio toimintaan liittyvä filatelialaajasti. Pauli toimi Heinolan ja Akaan kaupunginjohtajana. Hän oli tekemässä Heinolan korttikirjaa.

Posten Åland aloittaa huutokaupat

Ahvenanmaan Posti, Posten Åland Frimärken aloittaa huutokaupat. Ensimmäinen Åland Auctions -netti-huutokauppa pidettäne marraskuussa. Åland Auctions tulee olemaan verkkopohjainen huutokauppassivusto, jossa pidetään 3-4 huutokauppa

vuosittain. Aluksi kaupattavat kohteet ovat enimmäkseen vanhempia filatelisiä kohteita, postimerkkejä, kuoria ja kortteja, mutta tulevaisuudessa myös kolikot ja muut keräilytuotteet saattavat tulla ajankohtaisiksi.

Huutokaupan meklarina toimii Tom

Granberg, jonka pitämä postimerkkiliike Järvenpään Filateliapalvelu lopetti toimintansa Helsingin Sanomatalossa aiemmin keväällä. Tomin yhteystiedot ovat: tom.granberg@saunalahti.fi, puhelin 040 585 1646.

Lepaa, osa 2

Lepaan kartanon viimeiset omistajat olivat Maria ja Fredrik Packalén. He tekivät testamentin, jonka mukaan kartano siirtyy heidän kuoltuaan valtiolle. Tosin he antoivat Lepaan ensin Marian pojille, jotka olivat syntyneet Marian toisesta avioliitosta Pietarista kotoisin olevan Peter Heimbürgerin kanssa. Mutta miehet eivät kyenneet hoitamaan kartanoa ja viljelemään tiluksia. Sen vuoksi Packalénin peruskunta otti Lepaan takaisin itselleen ja testamenttasi sen valtiolle.

Testamentissa oli ehtona, että tilalle on perustettava joko maatalous- tai puutarhaoppilaitos. Valtio sai kartanon haltuunsa vasta vuonna 1902, vaikka kauimmin elänyt Fredrik oli kuollut jo vuonna 1889. Hänen veljellään oli nimittäin koko elämänsä aikainen syytinki Lepaalla ja hän kuoli vuonna 1902.

Aluksi puutarhaoppilaitos aiottiin perustaa Mustiolle. Kuitenkin päätettiin, että se jää maatalousoppilaitoksen varjoon. Kun valtion tarkastajat kävivät Lepaalla, he ihastuivat tähän Vajaveden kapeikon kohdalla sijaitsevaan paikkaan ja he päättivät koulun perustamisesta Lepaalle hyvien kulkuyhteyksien varrelle.

Valtio perusti puutarhaoppilaitoksen vuonna 1910 ja se aloitti toimintansa vuonna 1912. Myöhemmin perustettiin puutarhaoppilaitoksen viereen myös maatalousoppilaitos, joka on jo lopettanut toimintansa. Sen vanhassa navetassa toimii Lepaan viinitila, jonka vintille on rakennettu puutarhamuseo.

Lepaanvirran toisella rannalla sijaitsee Hinnonmäki, jonka nimi on jäänyt elämään karviaismarjajalosteen nimenä Hinnonmäen keltainen. Toinen Lepaalla jalostettu karviainen on Lepaan punainen ja omenalajike Lepaan liereä. Silloin 1900-luvun alkupuolella tutkimustoiminta siirtyi Lepaalta Piikkiön Yltöisiin ja siellä se on edelleen.

Lepaa tänään

Nykyään Lepaan puutarhaoppilaitos on Hämeen Ammattikorkeakoulun(HAMK) Lepaan yksikkö, josta valmistuu maisemasuunnittelijoita ja hortonomeja (AMK). Lepaalla toimii myös toisen asteen oppilaitos, Hämeen ammatti-instituutti(HAMI). Siellä voi suorittaa puutarhatalouden perustutkinnon. Aloituspaiikkoja on 30.

Oppilaitoksessa on mahdollista suorittaa seuraavat ammattitutkinnot: Viinintuotannon, Golfkentänhoitajan, Golfkenttämestarin erikoisammattitutkinto ja Maaseutumatkailun.

Lepaalla on työssä 68 henkilöä, joista opettajia on 35. Opiskelijoita on yhteensä noin 450, mutta myöhemmin varmaankin noin 500, sillä opiskelupaikkoja on lisätty.

Ensimmäiset kasvihuoneet olivat pituudeltaan neljä metriä. Nykyiset kasvihuoneet ovat 20 metriä pitkiä ja ne rakennettiin vuonna 2008. Niissä kasvatetaan lähinnä tomaattia. Kastelu ja ravinteiden antaminen tapahtuvat tietokoneen avulla. Tutkimuksen takia kasvihuoneisiin ei päästetä muita henkilöitä kuin siellä työskenteleviä.

Kasvihuoneissa tehdään soveltavaa tilaustutkimusta: kasvualusta- ja lajikekokeita, joihin ei saa päästää vieraita bakteereja ja viruksia, ja viime vuosina paljon LED-valotutkimusta.

Erilaisia hankkeita on useita, muun muassa Hämäläisen ruoka ja juoma -hanke, kustannustehokas kasvihuoneilmaston hallinta -hanke ja Lähiruoan ekologisia vaikutuksia selvittävä hanke.

Mikrolisäyslaboratoriossa tuotetaan taimia taimitarhoille ympäri Suomen.

Ensi kesänä lanseerataan puistossa älypuisto, joka avaa muun muassa Lepaan historiaa mobiililaitteiden välityksellä. Myös kasvilajien opetuksessa ovat käytössä mobiililaitteet (matkapuhelimet, tabletit).

Puistossa tehdään kokeita yhteis-

työssä työelämän tutkijoiden kanssa. Tällä hetkellä on meneillään viherkattokoe ja kiveysten sauma-ainekoe.

Joka syksy järjestetään kansainvälinen lukukausi, jolloin Lepaalle saapuu 20–30 opiskelijaa Euroopan maista.

Omenapuita Lepaalla on ollut jo pitkälti toistasataa vuotta. Niitä oli yhteen aikaan noin 250 lajiketta. Lähes kaikki omenapuuat ovat paleltuneet kahdesti, 1910-luvun lopussa ja talvisodan tulipalopakkasissa. Uusin omenatarha on istutettu 2000-luvulla. Siinä ovat perusrunkoina kääpiöivät perusrungot, ja kaikki ovat suomalaisia lajikkeita kuten Pirjaa, Vuokkoa ja Pekkaa. Opiskelijat tutkivat muun muassa, miten eri lajikkeet menestyvät eri perusrungoissa. Kyseessä on siis varttaminen.

Rakennuksista

Lepaan alueella sijaitsee 1500-luvulta peräisin oleva kivisakasti, jonka vieressä oli puukirkko 1700-luvun lopulle asti ja sen ympärillä hautausmaa. Viimeiset vainajat, jotka saivat leposijansa tällä hautausmaalla, olivat Maria ja Fredrik Packalén. Osa hautausmaasta on hävitetty uuden pellonraivauksen yhteydessä.

Toinen vanha rakennus on vuodelta 1829. Se rakennettiin työväelle asunoksi ja sen nimi on Kotila. Talossa sijaitsee nykyään opetuksessa tarvittavat laboratoriotilat. Sen eteläpuoleisella seinällä kasvaa säleikköome-napuu.

Kartanon ajoilta on peräisin toinenkin talo Marjala. Se on saanut nimensä siitä, että talossa oli aikoinaan mehu-puristamo.

Hirsinen kartanorakennus on nykyään tilausravintolana. Sen vanhin osa on 1600-luvulta, muuten se on 1700- ja 1800-luvulla rakennettu. Pääoven kohdalla on veranta, jossa on 422 ikkunaruuua. Alueella on kahdeksan suojeltua rakennusta. Puiston pinta-ala on 20 hehtaaria.

Lepaalla paloi 1930-luvulla useita rakennuksia. Graniittisen kivijalan päälle rakennettiin Toimisto vuonna 1935 ja nykyinen opistorakennus valmistui 1934 arkkitehtina oli V. Peltonen. Vuodesta 1939 talvisodan loppuun asti toimi arkkiaatri Arvo Ylpön johtama lastensairaala opistorakennuksessa.

Alueella on myös Mamsellityylinen tuulimylly 1800-luvun alkupuolelta. Sillä nostettiin vettä Vanajavedestä puutarhan kasteluun. Se on toiminut aikoinaan myös vesivarastona. Nykyään kastelu hoidetaan tihkukasteluna.

Vanajaveden läheisyys ja aluetta rajaava Vanajaveden kapeikko vaikuttavat paikallisilmastoon suotuisasti. Rannan tuntumassa viihtyvätkin hyvin vanhat metsälehmukset, kanadanhemlokit ja kivikkoryhmän lähellä korkkipuu. Hyvin viihtyvät myös punatammi ja mantšurianjalopähkinä.

Kartanon ajalta kasvaa puistossa pähkinäpensaita, jotka ovat jo yli satavuotiaita. Jotkin kasvit on istutettu

ryhmiin tunnistuksen helpottamiseksi. Samassa ryhmässä kasvavat rinnakkain muun muassa tataarivaahtera ja mongolianvaahtera. Puiston hoitotoita tekevät puutarhurioppilaat.

Harvinaisia kasveja on useita alueella, muun muassa keltakoiivu, tuohikoivu ja samettisumakki. Kivikkoryhmän alapuolella kasvaa erilaisia leppiä: pensasleppä, sulkaharmaaleppä, mukuraharmaaleppä ja tammenlehtileppä, muista kasveista puhumattakaan.

Kaikissa vanhoissa kartanoissa on myös kummitus. Lepaalla se on Anna. Taru kertoo, että 16-vuotias Anna oli rakastunut Maunu Tavastiin. Hän ei voinut saada tyttöä vaimokseen, kun hän oli antanut jo piispanlupauksensa. Jotta kukaan muukaan ei saisi tyttöä itselleen, Anna muurattiin kellarin seinään. Hän kummittelee aina usvaisena yönä Lepaan ranta-alueella. Näin väittävät ainakin ne, jotka ovat maistelleet Lepaan Anna -nimistä valkoviiniä!

Seppo Saarinen

Lepaa tänään ilmakuvasa, kuva HAMK-nettisivuilta.

Kirjallisuutta

Hänninen, Kaarina, 2010, Haastattelu Puutarhasanomissa 6/2010.

Lepaan puisto-opas, 2001, Dendrologian seuran julkaisu Ojanen, Eero, 2002, Tyrvännön historia.

Peltoniemi, Heikki, 2013, Sähköpostiviesti nykyopiskelusta.

Seppo Saarinen on hämeenlinnalainen filatelisti, eläkkeellä biologian ja maantieteen lehtorin virasta. Hän tunnettu monitietäjä, joka on toiminut pitkäaikaisena Hämeenlinnan oppaana ja on rengastanut tuhansia lintuja.

Hämeenlinnalaisia liikemiehiä – Heikki Heino

Liikemies Heikki (Henrik) Heino perusti vuonna 1889 jauho- ja sekatarvakaupan Hämeenlinnaan. Parolan aseman viereen tuli myös sivumyymälä. Liiketoimintaa laajennettiin 1909 höyrymyllyllä.

Kauppias Heino oli myös mukana kaupungin luottamustoimissa. Vuosina 1898–1909 Heikki Heino oli valtuustomies. Suurlakon aikaan 1905 kuului hän 16-miehiseen Toimeenpanevaan kansalaisvaliokuntaan, joka sekavan tilanteen johdosta otti kaupungin asiat johtoonsa. Suurlakko 1905 alkoi Venäjältä ja levisi nopeasti myös Suomeen. Kansanousi yhteiskunnallisen ja valtiollisen sarron alla eläneenä vastustamaan silloista hallitusjärjestelmää.

Heino menestyi kauppiana varsin hyvin. Vuoden 1900 kunnallisveroa hän maksoi 383,50 markkaa, ollen silloisista kaupungin kauppiaista neljänneksi verotetuin. Viljan- ja jauhontarvitsijain piirissä pidettiin häntä edullisena, täsmällisenä ja halpana ostopaikkana.

Ikävään valoon hän joutui vuonna 1899 suunnitellessaan tonttikauppaa kaupungin kanssa. Heino tarkoituksena oli rakennuttaa suuri kauppatalo tontille numero 39. Tuo tontti sijaitsi Rauhankadun ja Prykinkadun (nykyisen Palokunnankadun) kulmauksessa. Itse valtuustossa istuva Heino tarjoutui ostamaan tontin 1 markka 30 pennistä neliömetriltä, mitä pidettiin hyväksyttävänä hintana.

Tontilla oli asuinrakennus, jonka omisti peltisevän leski Karolina Kaplan. Puolet tonttia kuului hänelle ja olettaen suuren liiketalon vaativan rakentamiseen koko tontin, ryhtyi vastatoimenpiteisiin. Pelkona oli, että hän joutuisi myymään osuutensa ja muuttamaan pois talostaan. Karolina Kaplan kirjoittikin valtuustolle, josko hän saisi lunastaa kaupungilta osuuden samaan hintaan, minkä Heino oli tarjonnut. Asia käsiteltiin valtuustossa ja äänestyksen jälkeen päätettiin, että

H. Heino Parolan mylly & kauppa sijaitsi myös lähellä Parolan asemaa.

Heikki Heino tavoitteleman liiketalon paikka. "Höyhensaaren" talo rakennettiin vuosina 1928-1929 arkkitehti Vähäkallion suunnittelemana.

haluttu tontti myydäänkin huutokaupalla eniten tarjonneelle. Kun tonttikauppa tuli julkiseksi ja kaupungin aikaisempi tapa myydä tontteja tuli yleisen huomion kohteeksi, luopui kauppias Heino ostohankkeestaan, ja huutokauppa jäi pitämättä.

Matti Parkkonen

Lähteet: Hämeenlinnan kaupungin historia, 1875–1944 Y.S. Koskimies Hämeenlinnan liike-elämä ja liikkeit, Arvi A. Karisto.

Matti Parkkonen on kerännyt koulu-
pojasta lähtien. Monipuolisesta keräilystä vireällä eläkeläisellä on lähinnä sydäntä rautatieaihe kokonaisuudessaan.

Peltiseppä Kaplanin kyltti. (Hämeenlinnan kaupunginmuseossa)

Heikki Heinin kauppa sijaitsi myös Raatihuoneenkadun varrella.

Uudessa omakuvamerkissä Reo

Huhtikuun lopun Antiikkimessuilla tuli myyntiin Hämeenlinnan Postimerkkikerhon uusin omakuvamerkki. Sen kuva-aiheeksi on valittu yhteistyökumppani Hämeen Mobilistien kunnostama Reo-merkinen linja-auto vuodelta 1934.

Uutuutta on saatavissa jo kevään kerhoilloissa, vaikka varsinaisesti se on suunnattu syksyn Korttien tarinat -postikorttitapahtumaan. Merkkiä myydään 2,50 euroa kappale.

Merkki muuten valmistui ennätysajassa, vain 20 tunnissa.

SAVOFILA 2013 Kuopiossa

Kansallinen Savofila 2013 -näyttely pidettiin Kuopiossa 8.–10.3.2013 kaupungin musiikki-keskuksessa. Onnistuneen näyttelyn järjestelyt toimivat. Kokoelmia oli runsaasti ja kehymäärä yllätti järjestäjät. Vain nuoriso- ja aiheluokkia voi luonnehtia niukoiksi.

Kauppiaita oli rajallinen määrä, mutta heidän pöytiensä äärelle riitti asiakkaita. Lauantai oli vilkas päivä. Paikallislehti kirjoitti näkyvästi. Postikorttiluokka oli alakerran aulassa kauppiaspöytien keskellä. Luokan kokoelmat olivat näyttäviä ja korkeatasoisia. Väki tuntui viihtyvän.

Isalmelainen Olvi Oy kestitti näytteilleasettajia ja toimijoita. Yksityisen postimerkkimuseon ylläpitäjistä on tullut tunnettu filatelisten yhteistyökumppani.

Avoimessa filateliassa noudatettiin uusia sääntöjä. Muutamat muotomääräykset olivat välttämättömiä. Kokoelman etusivu oli tärkeä. Kukaan ei jätä enää lähdeluetteloa kirjoittamatta. Postikortti- ja avoimen luokan alustukset avasivat esimerkkien avulla, mitä säännöt vaativat ja mihin tuomarit kiinnittävät huomiota.

Näyttelymitalit olivat poikkeukselliset. Näytteilleasettajilla on nyt Puijon tornit pöydillään. Esine ei niin vaan livahdakaan pöytälaatikkoon.

Seuraava kansallinen näyttely ABOEX on Turun Logomossa 11.–13.4.2014.

Liittokokous

Suomen Filatelistiliiton liittokokous pidettiin lauantaina 9.3.2013 näyttelyn yhteydessä. Ennen kokousta oli kahvi- ja keskustelutilaisuus. Siinä selostettiin liiton mittavia saneeraustoimia, kun oma toimisto ja liittosihteerin tehtävä oli lopetettu. Päätoimittaja Ann Rose kertoi Filatelisti-lehden tilanteesta ja linjasta. Tosiasia on, että liiton jäsenistö on ikääntynyt. Edustan keskiarvoa 67 ikävuodella.

Hallituksen jäsenet olivat val-

Savofilan avajaiset Musiikkitalossa. Kuvat Pauli Ihämäki.

Jari Majander antamassa tuomariston palautetta, kuulolla Liisa Kuuri-Riutta, Sven-Erik Hjelt ja oikealla lähinnä Rauman Olli Viljanen.

mistelleet kokouksen huolellisesti. Kaikki muu meni nuottien mukaan paitsi jäsenmaksut. Niistä äänestettiin ja vanhat maksut jäivät voimaan. Isot kerhot eivät olleet valmiita maksamaan viiden euron jäsenmaksua jäsentä kohti. Voi olla, että talousar-

viota joudutaan arvioimaan toimintavuotena uudelleen tästä syytä. – Ilkka Salonen Oulusta ja Heikki Peltola Korsosta valittiin uusiksi hallituksen jäseniksi.

Pauli Ihämäki

Tavastforum-kerhojen jäsenten menestys Savofila-näyttelyssä

Mestari luokka

Olli Marcus: Helsinki citypost 1866–1891, kulta

Perinteinen filatelia

Siltanen Reijo: Malli 1963 erikoiskokoelma, 82 p., suuri kullattu hopea

Liljeroos Aulis: Estonian Coat of Arms 1991–1998, 78 p., kullattu hopea

Forsblom Anssi: Malli -30, 68 p., hopea

Postihistorian luokka

Elo Hannu: Figure cancellations in Finland, 88 p., kulta

Talvio Seppo: North Atlantic Mail - Postal rates between Europe and North America until UPU, 88 p., kulta

Elo Hannu: Itä-Suomen vanhat päivämääräleimat, 80 p., suuri kullattu hopea

Yhdenkehysten luokka

Salonen Kari: Tampereen postimestarien kynämitätöinnit vuosien 1856–66 merkeillä, 77 p.

Avoim luokka

Ihamäki Pauli: Tshekkoslovakian mutkikas partiotaival, 83 p., suuri kullattu hopea + kunniapalkinto

Salminen Esko: Suomen tasavallan presidentit, 60 p. hopeoitu pronssi

Postikorttiluokka

Ihamäki Pauli: ”Aina valmiina” vuosikymmenet sitten partiokorttien kertomana, 83 p., suuri kullattu hopea

Forsblom Anssi: Joensuu ennen 1950 postikorttein, 68 p., hopea.

Tulevia tapahtumia

HUHTIKUU 2013

HÄMEENLINNA 27.–28.4. klo 10–16 Hämeenkaari, Hämeensaarentie 3, Antiikki- taide- ja keräilymessut, Hämeenlinnan postimerkkikerholla osasto, järjestää Hämeenlinnan Laatumessut.

Lisätiedot hannu.tienhaara@laatumessut.com, puh. 050 5257464.

TOUKOKUU 2013

HYVINKÄÄ, torstaina 29.5. kevätkauden päättäjäiskokous Lehtolan majalla, ovet avautuvat klo 17: ohjelmassa saunomista, ruokailua, keskustelua postimerkkeilystä.

KESÄKUU 2013

FORSSA torstai 6.6., kesäkokous Kanta-Hämeen kerholaisille, apollolaisille ja vieraille: perinteisesti kahvia, saunaa, makkaraa, hyvät arpajaiset ja runsas huutokauppa, paljon osanottajia, Opiston mökillä Tammelan Pyhäjärven rannalla. Vierailijat tervetuloa!

IITITALA lauantaina 8.6. klo 10–16 SUVIKORTIN päivä Iittala-halli Lasitehtaanmäellä, Postikorttiyhdistys Apollo. Myyntipaikat ja tiedustelut Olli Saarinen 0400 236 094, ollisaarinen@elisanet.fi. Samaan aikaan on Iittalassa perinteinen Taidekirjapäivä ja Lasimäen liikkeet avoinna sekä näyttely ”TÄHTITAIIVAS” 25-vuotta Naivismin juhlaa.

HEINÄKUU 2013

RIIHIMÄKI, kesäkokous lauantaina 20.7. klo 14 alkaen poliisien mökillä Kesijärven rannalla. Opasteviitat Vähikkälän tieltä kummaltakin suunnalta Hietalahden tielle ja perille.

HÄMEENLINNA, kesäkokous tiistaina 30.7. klo 17.30 alkaen seurakuntien kesäkodilla Syöksynsuussa: kahvittelua, runsas huutokauppa, saunomista, makkaranpaistoa ja nuotiopiirissä rupattelua. Vieraat tervetuloa!

ELOKU 2013

UUKUNIEMI Keräilypäivät 3–4.8.2013 kello 9–15. Uukuniemen kirkolla sijaitseva Nuorisoseuran talo.

JANAKKALA, kesäkokous torstaina 15.8. klo 17– Janakkalan kunnan kesäkodilla Mallinkaisten järven rannalla. Sauna lämmin klo 15-: kahvia, arpajaiset, monipuolinen huutokauppa hyvistä kohteista, makkaranpaistoa.

SYYSKU 2013

HÄMEENLINNA, KORTTIEN TARINAT -postikorttitapahtuma Verkatehtaalla lauantaina 7.9. klo 10–16. Mukana taiteilijoita, julkaisijoita, keräilijöitä ja korttikauppiaita: näyttelyitä, esittelyjä ja runsaasti myyntipisteitä. Hämeenlinnan postimerkkikerholla näyttely ja myynnissä uutuudet Jaana Aallon Aulanko-kortti ja pikku-Reo -omakuvamerkki.

RIIHIMÄKI sunnuntai 29.9. klo 10–15 keräilytapahtuma Riihimäen kerhotalolla, Torikatu 3, paljon myyjiä, sali täynnä kauppiaita, Kanta-Hämeen postimerkkikerhoilla osastot. Kahvio. Pöytävaraukset Anssi Forsblom 040 553 1850, anssi.forsblom@pp.inet.fi

LOKAKUU 2013

HELSINKI, postimerkkimessut lauantai–sunnuntai 26.–27.10. Messukseksessa Pasilassa.

MARRASKUU 2013

FORSSA lauantai 2.11. pyhäinpäivänä, Forssan suuri keräilytapahtuma järjestöjen talo Kuhalankatu 17, Forssa, paljon kauppiaita myös Ruotsista ja Virosta, Kanta-Hämeen postimerkkikerhoilla osastot, korttikerhoja, kahvio, paljon väkeä, ollut yleisömenestys.

TAMPERE lauantaina 23.11. Museokeskus Vapriikissa Suomen Postikorttiyhdistys Apollo.

Uukuniemen keräilypäivät

Forssan kerhon aktiivinen jäsen, pitkäaikainen varapuheenjohtaja ja keräilytapahtumien puuhamies Esko Salminen muutti kuutisen vuotta sitten Karjalaan Uukuniemelle, muttei unohtanut harrastustamme.

Hän perusti sikäläisen Uukuniemen Nuorisoseuran suojiin keräilyjaoksen, joka järjestää jo kuuden keräilypäivät, tänä kesänä elokuun ensimmäisenä viikonloppuna: 3–4.8.2013 kello 9–15. Paikkana on Uukuniemen kirkolla sijaitseva Nuorisoseuran talo.

Siellä on taas muutamia kauppiaita sekä näyttely, jossa esillä on Salmisen presidenttikokoelman lisäksi ainakin Jukka Vesteriseltä muutama kehys keräilykuvia. Myös Savofila-näyttelyn Suuren palkinnon voittaja Werner Filmer on paikalla.

Vaikka pienet tilat eivät mahdollista suurilla puitteilla pröystäilyä, niin tunnelma ja karjalainen vieraanvaraisuus herkullisine piirakoineen korvaa tilanteen. Jos kesäsunnitelmiin mahtuu Uukuniemi elokuun alussa, voin

joka kerta paikalla olleena lämpimästi suositella.

Olli Saarinen

Uutuuksia 6.5.

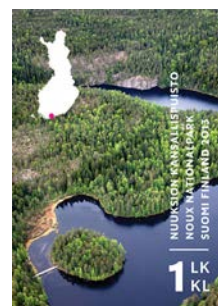

Con Frutos®
www.mehumies.fi

Raikkaat jääteet...

... ja mehut

www.mehumies.fi

6.5.2013 ilmestyviä postimerkkejä.

MALLIKAUPPA

PIENOISMALLIHARRASTAJAN
TAIVAS

Pienoisrautatiet
Rakennussarjat
Puumallit

Keräilymallit

Nukkekotitarvikkeet

Radio-ohjattavat

Lehdet, kirjat ja DVD:t

Työkalut

Rakennustarvikkeet

MYYMÄLÄ

arkisin 10–17

lauantaisin 10–15

kesä-elokuussa lauantaisin suljettu

Hämeentie 19,
00500 Helsinki

Keskustasta raitiovaunulinja 6,
pysäkki "Käenkuja"

Verkkokauppa avoinna 24/7

www.mallikauppa.fi

puh (09) 454 0713
myynti@mallikauppa.fi

Myylässämme on esillä laaja valikoima
rakennustarvikkeita, kuten

- putkia,
- balsaa,
- kiskoja,
- kaapeleita,
- maaleja,
- maastotarvikkeita,
- lampuja,
- liittimiä,
- figureja

... ja vaikka mitä
muuta!

Itella Green

Hyvä taloyhtiöpäättäjä, saammeko esitellä

Aina Talonetti

Räätälöimme teille taloyhtiönne kokoisen kiinteistölaajakaistapalvelun, se on **Aina Talonetti**. Edullinen ja vaivaton tapa hankkia laajakaista kiinteistön jokaiseen asuntoon. Lue lisää osoitteessa:

www.aina.fi/talonetti

AINACOM

130
vuotta